

medarbejdere og forældre, så holdninger og muligheder, herunder ønsker om pris og kvalitet, afdækkes, og der opnås en bred tilslutning. Vi synes faktisk, at det er en meget god præcisering at få ind.

Sidst, men ikke mindst, er vi da meget tilfredse med, at socialministeren vil følge udviklingen på området og give Socialudvalget en status i andet halvår af 2005.

På den baggrund støtter vi forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, der er to korte bemærkninger: først fru Sandy Brinck og derefter fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes på mange måder, det er at komplicere verden mere, end den faktisk er i forvejen, når Dansk Folkeparti siger, at man ikke kan sikre, at det her er et tilbud, der gælder alle børn, fordi der jo kommer nye børn til institutionen, og at andre børn forlader institutionen. Det synes jeg altså er en temmelig vag argumentation, og jeg synes også, at man har stillet sig selv en opgave, som er ud over, hvad der er nødvendigt.

Opgaven er at sikre, at alle børn uanset økonomisk baggrund har mulighed for at deltage. Derfor ville det være helt oplagt at støtte det ændringsforslag, vi har stillet, nemlig at sørge for, at de familier, hvor økonomien ikke er god, får deres del betalt.

Så siger Dansk Folkepartis ordfører, at Dansk Folkeparti ikke ønskede at blokere for denne her lovgivning. Det var Dansk Folkeparti overhovedet ikke kommet til, for Socialdemokratiet var også positiv under førstebehandlingen.

Næh, det, Dansk Folkeparti har blokeret for, er, at vi kan sikre, at det her er noget, der gælder alle børn, og dermed undgå den sociale skævhed, som fru Pia Kristensen altså den 6. februar var enig med os i rent faktisk er et stort potentielt problem i det lovforslag, som ligger her.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Til fru Pia Kristensen: Det, der ligger i det her lovforslag, er noget af det værste og ondeste, jeg nogen sinde har set, nemlig at man forestiller sig en ordning, hvor man ude i børnehaverne kan have nogle børn, hvis forældre har råd til at betale for, at de er med i en madordning, og nogle andre børn, der ikke er med.

Under førstebehandlingen så det ud til, at Dansk Folkeparti ville være med i et flertal, der sikrede, at man ikke kunne komme ud for en sådan situation, at Dansk Folkeparti ville være med til at sikre, at hvis der var en madordning i en daginstitution, så skulle den selvfølgelig omfatte alle børn i institutionen.

For god ordens skyld: Jeg kan ikke forestille mig nogen, der nogen sinde ville proppe mad ned i munden på et allergisk barn, ligesom jeg heller ikke kan tage indvendingen om, at børn, der går ud af institutionen, ikke er med, alvorligt, for sådan er det jo med alting.

Derfor vil jeg godt høre, hvad det er, der får Dansk Folkeparti til at ændre holdning til, at man vil være med til at sikre, at en madordning skal omfatte alle de børn, der går i institutionen.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Problemet er jo, at vi netop ikke kan sikre, at alle børn kan være med i en ordning. Som jeg sagde før, når børn går ud af en institution, så kommer der nye børn ind. Så kan der komme et enkelt barn ind, hvis forældre ikke ønsker, at det barn skal være med i en madordning. Hvad skal man så gøre fra institutionens side? Skal man evaluere hele ordningen igen?

Så siger vi: Der er et barn, der ikke vil være med, derfor nedlægger vi ordningen, for ifølge Enhedslisten og Socialdemokraterne skal alle børn bare være med i den ordning. Det er jo umuligt. Så skal man evaluere, hver evig eneste gang et nyt barn kommer ind i institutionen.

Til fru Sandy Brinck vil jeg sådan set give det samme svar som til fru Line Barfod, at ikke alle kan være med, og det er ud fra de begrundelser, som jeg netop gav.

Med hensyn til det økonomiske i det her forslag, og det var det, vi var bekymrede over, nemlig om der var nogen, der ikke kunne deltage i ordningen på grund af økonomiske forhold, har vi, som jeg sagde før, fået et klart og tydeligt svar under udvalgsarbejdet på, at lovforslagets § 15 b, stk. 3, skal forstås på den måde, at den pris, forældrene kan komme til at betale for at være med i en madordning, er den udgift, der vil være til madordning og ikke mere. Jeg mener, at det må være svar nok.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hvis man har lavet en madordning i en daginstitution, og der så kommer et nyt barn i institutio-